

M. Stoyen

Mei '54

K.Z.M. BULLETIN N=23

Red.:
D. Rooymans

PERSONEELSORGAAN VAN DE N.V. KEMPENSCHÉ ZINKMIJ EN N.V. GEM. METAALERTSEN.

DE K.Z.M.-BEDRIJFSSCHOOL.

Volkomen passend in het kader van de modernisering, welke ons bedrijf de laatste jaren, we zouden haast zeggen; typeert, is op 5 April j.l. met eenvoudige plechtigheid de K.Z.M.-Bedrijfsschool geopend in tegenwoordigheid van Directie, leraren en leerlingen.

Als eerste leergang wordt in deze school, eenvoudig maar modern ingericht in een der lokalen van het Cantinegebouw, een laboranten-dagcursus gegeven voor kinderen van onze werknemers, die iets voelen voor laboratoriumwerk en daarvoor geschikt bevonden zijn.

Ofschoon uiteraard over de uiteindelijke resultaten van deze eerste cursus nog geen oordeel te vormen is, kwam in de afgelopen maand wel vast te staan dat de leraren en leerlingen zich enthousiast op hun taak geworpen hebben. Een der eerste voorwaarden tot welslagen is dus in ieder geval aanwezig.

Lesgevers aan de Laborantencursus zijn de heren Cormans (natuur- en scheikunde), Bekkers (wiskunde en producten-leer), Leyssen (Nederlands en Studieleiding). D. Rooymans (bedrijfskennis) bij wie tevens de dagelijkse leiding der school berust.

Waarom, vraagt men zich af, deze school in ons bedrijf? Er zijn immers in ons land allerlei vakscholen, die toch een goede vakopleiding geven?

Volkomen accoord, onze scholen geven in menig vak een goede algemene opleiding. Voor bepaalde functies geeft de normale school-opleiding echter geen voldoening, zoals niet alleen in ons gespecialiseerd bedrijf, doch ook elders gebleken is. Meer en meer gaan grotere bedrijven er dan ook toe over speciale cursussen te organiseren, die specifiek zijn ingesteld op de taak, die de cursist straks te vervullen zal hebben.

Het spreekt wel vanzelf, dat de opleiding van onze werkers en van hen, die straks in ons bedrijf zullen werken, méér dan voorheen de aandacht eist. Het is immers niet meer zoals voorheen, dat "het vak" louter in de praktijk geleerd kan worden. Zelfs niet voor betrekkelijke eenvoudige functies is naast praktische ook theoretische vorming noodzakelijk.

Deze vorming te geven is het doel van onze Bedrijfsschool. Begonnen met bovengenoemde "Laborantencursus" ligt het in de bedoeling in de toekomst geleidelijk en al naargelang de behoefte, ook andere cursussen te brengen. Dit kunnen volledige dag-cursussen zijn, doch ook avondlessen. Bovendien wordt de mogelijkheid overwogen cursussen te doen geven, al of niet in cyclusverband over onderwerpen op bedrijf-technisch en algemeen vormend terrein terwijl lezingen op cultureel terrein, die meer gericht zijn op ontspanning, op nuttige vrije-tijdsbesteding niet uitgesloten worden.

Een curatorium bestaande uit de heren Ir. van Liempt, Lucien Dor, Zwart, Jacobs en D. Rooymans hebben een en ander in studie, met de bedoeling vóór het a.s. winterseizoen concrete plannen ten uitvoer te brengen.

AUTO - GEBRUIK.

Het gebeurt meermalen, dat een gebruiker van een fabrieks-auto de wagen na volbrachte reis niet onmiddellijk naar de garage terug brengt, doch urenlang aan zijn woning laat staan.

Dit is om meerdere redenen ongewenst o.m. omdat daardoor de wagen onnodig onbenut blijft.

Wil men moeilijkheden voorkomen, dan dient men de auto onmiddellijk na de reis in de garage af te melden en te stationeren.

"DE TAAL IS GANS HET VOLK". (van een medewerker).

Met dit opschrift corrigeert een der grootste Nederlandse Katholieke dagbladen dagelijks de fouten, die men zo regelmatig in woord en geschrift maakt in onze moedertaal.

Men zal zich afvragen, waarom dit stukje geschreven werd in ons Me-

dedelingenblad. Welnu, laat ik U uit droom helpen.

Als personeel van een bedrijf - gelegen op de grens van twee landen, maar ook op de grens van twee provincies Brabant en Limburg, waar zich dus een bonte verscheidenheid van taaltjes en dialecten heeft samengebundeld - moeten wij er voor waken, dat het Nederlands, zoals het is, niet te zeer in de verdrinking komt.

Het is allerminst de bedoeling hier een taallesje in Nederlands te geven, maar wel, U er op te wijzen, welk een groot cultureel goed wij toch bezitten in de zuiverheid van onze moedertaal.

De taal bepaalt mede de trap van beschaving waarop het volk staat. Even goed als de schilderkunst, dichtkunst, bouwkunst, muziek, cultuuruitingen zijn van een volk en daarom de trots van de gehele natie uitmaken, zo moet de taal zuiver gehouden worden in woord en geschrift.

"Wie zijn taal niet behoorlijk spreekt, brandmerkt zich op de tong", zegt de Engelsman. Daar zit veel waars in.

Iemand, die behoorlijk zijn Nederlands spreekt, geeft blijk van beschaving en bewijst niet alleen zichzelf een dienst, maar ook zijn omgeving.

Aan de andere kant is het volkomen begrijpelijk, dat men er een genoeg in scheidt het dialect te spreken van de streek, waar men geboren en getogen is. Maar vergeet niet, wat de grote Guido Gezelle eens gezegd heeft: "De Vlaamse tale is wonder zoet, voor die heur geen geweld en c'et". En dit kan van toepassing zijn op alle andere dialecten.

De echte dialecten behoren bij een bepaalde streek, zoals de folklore bij een bepaalde streek behoort. Hieruit volgt ook, dat deze zuivere echte dialecten ook een plaats in onze Nederlandse literatuur hebben gekregen. Dit alles neemt echter niet weg, dat men toch steeds naast het dialect, het Nederlands moet blijven handhaven als voertaal en zeker in het openbare leven.

Wij moeten ons er van bewust zijn, dat wij allen tezamen de dragers zijn van onze beschaving en cultuur, dat wij daaraan moeten blijven bouwen. Wij kunnen niet allen grote schilders, dichters of componisten zijn, maar wel kunnen wij ons best doen het voornaamste cultuurgoed, onze moedertaal ongerept te bewaren en zo zuiver mogelijk te spreken.

"De Taal is de ziel der natie, zij is de natie gelve !!".

=====

WERKPLAATS CONTRA TECHNISCHE DIENST. (Nabeschouwing en ooggetuigeverslag).

Wat reeds lang met intense spanning en bange vrees werd tegemoet gezien is dan eindelijk werkelijkheid geworden: een wekenlange rivaliteit heeft zich een uitweg gebaad en Woensdagavond is de bom gebarsten: De Werkplaats heeft gevoetbald tegen de T.D. Waarbij deze laatste het lo ije heeft gelegd en zich zodoende geen kopzorg heeft te maken voor de huisvesting van de onmogelijk grote wisselbeker van edelmetaal (en véél verf) die voor dit evenement door een of andere milde gever (code-nummer 0.000) beschikbaar werd gesteld. Foze tongen beweren, dat de winnende ploeg met "het" ding lelijk in haarzelves maag zit, wijl haar door het Ministerie het nddige bouwvolume voor een speciale hangar geweigerd werd. Iets wat méér voorkomt.

Overigens; de wedstrijd was "af" en de spelers niet minder. Afgezien van een volumineuse rechts-half, die precies een kwartier te laat het veld op kwam zeilen was en bleef het stel compleet intact. Gelukkig werd deze laatkomer vervangen door iemand met 'n alleraardigst snorretje. Aanvankelijk ging het gelijk op, maar nadat Heilen z'n trap zuiver gecalculeerd had en aldus de stand op 1-0 gebracht kwam de T.D. op volle toeren en al gauw wist Camp gelijkheid te brengen in deze spannende kamp. Ondanks de onmiskenbare veldmeerderheid van de T.D. lukte er niets meer. Waarna pauze.

De tweede helft was voer scheidsrechter van Deurzen een nachtmerrie, want voor zover de bal niet buiten de lijn lag volgde het ene bliksem-offensief op 't andere. 't Was weer Heilen, die z'n heil zocht in ander-mans goal (2-1) tot tenslotte Coentje met een koene trap de wanhoop joeg in de harten der T.D.'ers. Gelukkig floot de scheidsrechter 5 minuten te vroeg "einde". Wat een menslievende daad genoemd mag worden. Terwijl de foto-reporters hun werk deden mocht de winnende ploeg uit handen van de heer Franz Dor de immense wisselbeker in ontvangst nemen, bij welke plechtigheid een stoomververij ten nauwste betrokken was.

Overigens had het geval geen nadelige gevolgen; heden lopen alle 22 spelers weer normaal.

=====

EXPOSITIE LIMBURGSE KUNST TE DORPLEIN.

Voor het eerst in de geschiedenis van Dorplein wordt hier in de boven-foyer van de Ontspanningszaal een expositie gehouden van schilderijen, tekeningen en keramiek.

Deze verzameling werd bijeengebracht door de Culturele Raad Limburg, die zich hiermede ten doel stelde een beeld te geven van de ontwikkeling van de moderne Limburgse kunst vanaf het werk van de in 1944 overleden meester Henri Jonas tot heden.

De expositie maakte een tournee door het Rijnland en had veel belangstelling o.a. te Aken, Duren en München-Gladbach. Bij het bepalen der keuze van te exposeren werken viel uiteraard het zwaartepunt op de thans nog levende oudere generatie van Limburgse kunstenaars, dus voornamelijk degenen, die reeds bekend werden in het buitenland en wier werk representatief geacht kan worden voor het Limburgse kunstleven.

Het gevolg hiervan is, dat naast een goede vertegenwoordiging van een Charles Eyck, Edmond Bellefroid, prof. Hub Levigne en de anderen, de allerjongsten slechts summiër in de persoon van Diederik gekenmerkt konden worden. Zoals het werk van Jonas hier de inleiding vormt tot het Limburgse artistiek reveil werd Diederik gekozen als sluitstuk, een specimen van het werk der jongsten.

Het zwaartepunt bij deze expositie valt dus op de generatie tussen beide karakteristieke momenten in Limburgs kunsthistorische ontwikkeling.

Al is deze tentoonstelling oorspronkelijk bedoeld als een voorlichtings-expositie in het buitenland, ook voor ons biedt zij een unieke kans in zorgvuldig gekozen verband kennis te nemen van de ontwikkeling der beeldende kunst in Limburg in de laatste decennia.

Men bezoeke de expositie dan ook vooral niet met het idee werk te gaan zien, dat ieders smaak vermag te bevredigen; zij is inderdaad bedoeld en opgezet als voorlichting, als een overzicht, in de hoop, dat kennismaking met werk van enige prominenten méér belangstelling zal wekken voor de beeldende kunst in het algemeen. Uit deze belangstelling zal immers ongetwijfeld stilaan ook meer begrip en waardering groeien. Wat ieders geestelijke rijkdom ten goede komt.

-0-

Het is om deze reden, dat wij ons gelukkig prijzen deze verzameling te kunnen brengen in Dorplein, waar naast de respect-afdwingende bedrijvigheid op technisch en organisatorisch gebied óók een evolutie op cultureel terrein duidelijk waarnaembaar is.

Moge deze tentoonstelling daartoe een bescheiden bijdrage zijn.

D.R.

-0-

De expositie is geopend; Woensdag 12 en Donderdag 13 Mei, telkens van 8-10 uur en is voor eenieder gratis toegankelijk.

Buiten deze openstellingsuren zal de oudere schooljeugd in groepsverband worden rondgeleid en voorgelicht. Bezoek in groepsverband buiten de openstellingsuren is mogelijk echter uitsluitend na overleg met de heer D. Rooymans of de heer Wolters (Cantine). Dit laatste kan ook nog Vrijdag a.s. plaatshebben, daar de expositie tot Vrijdagavond intact blijft.

-0-

[Faint, mostly illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

Lijst der geëxposeerde werken.

1. J. Diederik.
Inspiratie openingsgebed gemeenteraadszittingen 1953, olieverf.
2. Charles Eyck.
(olieverfschilderijen)
 - a. Damesportret.
 - b. Parijs.
 - c. Bruidspaar
 - d. Dom van Aken
 - e. Portret S.N. 1933.
 - f. Landschap Curaçao 1952.
 - g. Processie Willemstad Curaçao '52.
 - h. Mijn kinderen 1936.
 - i. De ingang van het park.
 - j. Schilderij Curaçao.
 - k. Heerlen tunnel-oprit.
 - l. Banlieue Parijs.
 - m. De Haan van Nuth.
 - n. Moeder en dochter.
 - o. Langs de Seine.
Gouache:
 - p. Banlieue Parijs.
Tekeningen:
 - q. Oude vrouw.
 - r. De zwarte tuinman.
 - s. De zieke.
 - t. Curaçao.
 - u. Potloodtekening.
 - w. Inkttekening.
3. Leo Franssen.
(olieverf-schilderijen)
 - a. Nice (Villefranche)
 - b. Sneeuwlandschap.
4. Jerome Goffin.
Chatillon (Zuid-Frankrijk) 1953, aquarel.
Chatillon (Zuid-Frankrijk) 1953, tekening.
Chatillon (Zuid-Frankrijk) 1953, tekening.
Chatillon (Zuid-Frankrijk) 1953, tekening.
5. Wim van Hoorn.
Adam en Eva, plastiek.
6. Henri Jonas.
(olieverf-schilderijen)
 - a. Portret van zijn vrouw.
 - b. Zelfportret.
7. Peter Wilhelmus Killaars.
 - a. Zittende vrouw, keramiek.
 - b. Fluitspeler, keramiek.
 - c. Knielende vrouw, keramiek.
8. Prof. Hubert Levigne.
 - a. Houtsnede Barmhartige Samaritaan, handdruk.
 - b. Het gevecht, kopergravure.
 - c. De vaart, kopergravure.
 - d. Vrouwenfiguur, kopergravure.
 - e. Nemeische leeuw, kopergravure.
 - f. Haven St. Tropez, kopergravure.
 - g. Plantmotieven, ets.
 - h. Dode bomen, ets.
 - i. Drie vrouwen, handdruk, 1 exempl. monotype.
9. Albert Meertens.
 - a. Kop, gepolijste hardsteen 1938.
 - b. Moeder en kind, chamotte 1945.
 - c. Portret, kalksteen 1946.
10. Joep Nicolas.
 - a. Paraplastata (synresite).
 - b. San Miguel de Allende Mexico.
 - c. De stad Puebla, Mexico.
 - d. Vissershaven te Islip.
 - e. Plaza Marguense del valle (Oaxaca, Mexico).
11. P. Renald Rats O. F. M.
 - a. St. Franciscus, tegelschildering.
 - b. Joachim-Anna, chamotte.
 - c. Wonderbare visvangst, chamotte.
12. Piet Schoenmakers.
Pentekeningen, gezichten uit Frankrijk, Italië en Marokko.
13. Henri Schoonbrood.
(olieverf-schilderijen)
 - a. Piëta 1950.
 - b. Kruisiging 1950.
 - c. Houtenhuis 1947.
14. R. A. P. Stultjens.
 - a. Madonna, keramiek.
 - b. Evacuée, keramiek.
15. Frans Timmermans.
 - a. St. Jacobus, 1952 gebakken klei.
 - b. Relief boerenfamilie 1952, gips.
16. M. F. Tuinstra.
Piëta 1953, keramisch plastiek.
"Impressie" Bartók 1951, keramisch plastiek.
17. Daan Wildschut.
 - a. St. Servaas-legende, oliev.-schild.
 - b. Maria, tempera-schilderij.
 - c. St. Isidorus-legende, oliev.-schild.
18. Yo Bwan Tjong.
 - a. Les Misérables, olieverf.
 - b. Maskers, olieverf.
19. Edm. Bellefroid.
 - a. Christus ontmoet zijn moeder.
 - b. Meisje.
 - c. Graflegging.